

I.

Първы впечатлѣнія въ Св. Горж.

Въ околнѣстѣ тѣ на Св. Горж, на нѣколко часове, на около сж распилены мѣнастирскы тѣ чифлици и метохы, и между народъ тѣ, въ градове тѣ и селата, сновѣтъ обитатели тѣ на Св. Горско то царство, като мравы тѣ около улей тѣ си. Нѣ тамъ е още *миръ*, тамъ кышы човѣшка дѣятельность, чуватъ ся веселы хорати, искренъ смыхъ и народны пѣсны. И само то Св. Горско монашество не завардва тамъ строгый тѣ Св. Горскы стиль и замѣтно носи мірскы отпечатъкъ. Колко то по близо кѣмъ Св. Горж, толкози по забелѣжително е вліяніе то й врѣхъ мірскы тѣ дѣла: по на често ся срѣщѣтъ калугеры тѣ, по силно е развито суевѣріе то въ народъ тѣ. Последня та граница, дѣто іоше леко може да дыши семейно то човѣчество (по пѣтъ тѣ отъ кѣмъ Солунъ). то е мѣстичкый тѣ градецъ Ериссо, който е далечъ 4 часа отъ мѣнастырь тѣ Естигментъ, (най близкый до міръ тѣ.

Помня оны тежѣкъ вечеръ, кога то оставыхме Ериссо и първы пѣтъ видяхме Св. Горскы тѣ пустіи. Бѣше Сѣботенъ день, полянскы тѣ работы бѣха ся свършили; селяне тѣ и селянky тѣ ся расхождаха изъ градъ тѣ на веселы купове. Осѣщаше ся че на другый день е праздникъ: мамы тѣ гадаяхъ за утрѣшний день и ся споглѣдвахъ съ иргены тѣ; чураше ся на пѣкадѣ свирня съ кавалъ А въ това сѣще то време двама калугеры отъ метохъ тѣ, тваряхъ катѣры тѣ ни и гы готвахъ за пѣтъ кѣмъ Св. Горж. Надъ вечерный трѣгнахме, испроважданы отъ единъ купъ любопитны, при лаяніе то на кучета та отъ цялѣ околнѣстѣ. Селяны тѣ на моляхъ да гы не забравяме въ молитвы тѣ си и да имъ донесемъ благодатъ. Ный ся обѣщавме

И ето вървимъ по брягъ тѣ на море то, море то